

ת"פ 2511/07 - מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נגד א' ג' ב' ז'

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 2511-07 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ' ג' ב' ז' 27 אוקטובר 2014

בפני כב' השופטת נאוה בכור
בעניין: מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא

המאשימה

נגד

א' ג' ב' ז'

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אורית קליינפלד

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד גאנם גזאוי

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בכתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(ג) + 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ניסיון תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(ב)(1) + 379 + 25 לחוק; היזק במזיד לפי סעיף 452 לחוק; ותקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(ג)(1) + 379 לחוק.

על פי המפורט באישום הראשון, ביום **3.4.07** בשעה 16:30, בביתם ב***** על רקע ויכוח, תקף הנאשם את אשתו ד' (להלן: "המתלוננת") בכך שהחזיק את צווארה עם שתי ידיו וניער אותה בחוזקה. משנסה מפניו- המשיך הנאשם והכה בגבה, וכתוצאה מכך נפלה המתלוננת לרצפה.

בעודה שרועה על הרצפה, תפס הנאשם בשערותיה וחבט ראשה ברצפה.

משהצליחה לקום על רגליה, הפילה הנאשם על הספה, נשכה בפניה והכה בהם באגרופים.

לאחר שנמלטה למרפסת, ניסה הנאשם לתוקפה בכך שזרק לעברה קופסא מגבס שהתנפצה על הקיר.

בנסיבות אלה, שבר הנאשם מאפרה וצלחת.

על פי האישום השני, ביום **22.3.07** בשעה 15:00, בביתם, עקב סירובה של המתלוננת להכין לו ארוחת צהרים, סטר הנאשם על פניה, והכה בה באגרופים.

2. בהמשך להחלטת בית המשפט -התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 21.10.14 ממנה עולה כי הנאשם הביע הסכמתו לבצע עבודות שירות, נמצא כשיר לעבוד בכל עבודה ללא מגבלה, והומלץ לשבצו במועצה מקומית בת חפר החל מיום **11.11.14**.

3. בטיעונו לעונש טען ב"כ המאשימה כי הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בתיק, ובכלל זה עדות המתלוננת.

מדובר בעבירות שבוצעו כלפי אשתו, במסגרת התא המשפחתי - תוך הפניה למעשי הנאשם כמפורט בכתב האישום.

מדובר בפגיעה בביטחונו של אדם ובגופו, ומדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה הינה של יד קשה ומחמירה.

מדובר בשני אירועים בהפרש של חודש ימים, ולא באירוע מינורי וחד פעמי- הגם שאירוע יחיד אף הוא חמור.

מתחם העונש ההולם באירוע הראשון נע בין 12-24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית ובאירוע השני נע בין מס' חודשים בודדים ל-18 חודשי מאסר.

מדובר בעבירות משנת **2007**, כתב האישום הוגש ביום **31.10.07**- היינו חודשים בודדים לאחר האירוע, ההקראה בוצעה ביום **6.5.08**, נדחה להוכחות **3.7.08**- מועד בו התייצבו שוטרים עדי התביעה.

הדין נדחה ליום 27.10.08 לאור בקשת הנאשם לעיכוב הליכים - שנדחתה בשנת **2008**.

בין התאריכים **3.7.08-28.2.11** התקשתה המאשימה לזמן את המתלוננת למספר דיונים, **ביוני 2010** לא התייצבה, והתבקש צו הבאה ללא שחרור.

רק ביום **28.2.11** התייצבה המתלוננת, ואז חלה ב"כ הנאשם.

המתלוננת סיפרה כי הנאשם ובא כוחו אמרו לה שהיא לא צריכה לבוא לדיונים, כי הנאשם התעקש שלא תגיע בשלושת הדיונים האחרונים, ושלא יקרה לה כלום. כמו כן הוסיפה שקיבלה הנחיה לנסוע לירדן כדי להתחמק מדיון ההוכחות.

כן ציינה כי הנאשם הוא ששילם את הכסף בגין צו ההבאה בסך 10,000 ₪.

בתיק הוגשו **5 בקשות דחיה** בעילות שונות מצד ב"כ הנאשם- מעורבות בתאונת דרכים, מעורבות בניסיון חיסול, הכנות לחתונה וכיו"ב.

ביום **29.1.12** הסתיימה פרשת התביעה וב"כ הנאשם ביקש לדחות את פרשת ההגנה, וביום **6.2.12** לא הסתיימה פרשת הגנה שכן עד נוסף לא זומן.

אף בתקופת הסיכומים הוגשו לפחות **4 בקשות דחיה**, לרבות היעדרות משיבת סיכומים אחת, ולבסוף הוחלט שאלו יוגשו בכתב.

ביום **18.12.12** נדחתה ישיבת סיכומים לצורך הידברות, וב"כ הנאשם אף לא התייצב בדיונים לאחר מכן בחודשים מרץ, אפריל, אוקטובר, ודצמבר מטעמים שונים.

לאור האמור, התמשכות ההליכים בתיק נבעה מאי התייצבות המתלוננת בשל לחץ שלא תופיע, ומהתנהלות הנאשם.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

הוגשה אסופת פסיקה.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להשית על הנאשם עונש מאסר ממושך במסגרת מתחם העונש ההולם האמור לעיל.

לעומת זאת, טען ב"כ הנאשם לעונש כי הנאשם כבן 40, שנישא למתלוננת בשנת 2005.

בני הזוג ידעו עליות ומורדות, חוו משברים עקב מצב כלכלי קשה ומעורבות ההורים. משפחת הנאשם התפרקה רק משום שלא נמצאה מסגרת טיפולית מייעצת.

בתקופת הגירושין המשיכה המתלוננת לגור בדירה, הנאשם דאג להסיע את הילדים מבי"ס והגן מידי יום, במהלך שלוש שנים נאלץ להתגורר אצל אחיו והוריו, והמתלוננת לא הגישה כל תלונה בתקופה זו.

הנאשם דאג למתלוננת, ביצע תחזוקה שוטפת בבית, תיקן כל הצריך תיקון, ושילם על תיקונים אלה מבלי שהוא מתגורר בדירה.

לאור האמור, הרי שאין לתאר את הנאשם כאלים, או שהאלימות מאפיינת את אורחות חייו.

המתלוננת עצמה הגיעה לבקר את הנאשם זמן קצר לאחר ששוחרר בתנאים- באופן המעיד כי היא אינה חשה מאוימת או מפוחדת ממנו.

בני הזוג מגדלים יחד את ילדיהם, לעיתים מטיילים יחד עימם בקניון, הנאשם קונה להם מתנות ומבלה איתם, ולאחרונה היה חג במהלכו הם שהו ביחד.

גם לאחר הגשת כתב האישום וניהול התיק- חזרו הנאשם והמתלוננת לגור ביחד, נולדה להם בת, אך בתקופה מסוימת המתלוננת עמדה על כך שהנאשם יעזוב את הבית, והוא השלים עם זה ולא הגיש כל תלונה או תביעה נגדה.

לנאשם חשוב לשמור על השקט ביניהם, והוא אף הציע למתלוננת לעזוב את הדירה ולגור בשכירות אך היא סירבה.

הנאשם הינו אדם משכיל ועובד בחברת היי טק (הוגשו מסמכים על השכלה והמלצות).

למן תחילת ניהול התיק נגרם לנאשם נזק רב, והוא מתקשה לשוב ולהשתלב בשוק העבודה. כיום מנסה לעשות הסבת מקצוע.

מהתיק אף עלה כי עבר את תהליך הגיוס למשטרה והיה על סף קבלתו- אך המתלוננת מנעה זאת ממנו.

משפחתו של הנאשם הינה מרובת ילדים, אמו סיעודית ואביו בן 83 פנסיונר, קשה הליכה שאינו מתפקד באופן יומיומי, והנאשם הוא היחיד שנמצא איתם ומטפל בהם.

על הענישה להיות אינדיבידואלית.

לעניין הדחיות בתיק- היו דחיות רבות, אך מסיבות מוצדקות. כמו כן מהתיק עולה כי גם שוטרים עדי תביעה לא התייצבו והוצאו נגדם צווי הבאה, ד"ר חמודי לא התייצב והוצא נגדו צו הבאה.

מדובר בעבירות שבוצעו למעלה מ-7 שנים, במהלכו לא הוגשה כל תלונה למרות שהצדדים התגוררו יחד במהלך ניהול התיק, כ-4 שנים.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר, ולהתייחס לנסיבותיו האישיות.

הנאשם הוסיף כי הוא סובל שנים מתיק זה, ובאינטרנט מפורסמת רשימת תיקים נגדו.

הוא למד הנדסת תעשייה וניהול וסיים בהצטיינות, וגם למד הנהלת חשבונות.

הוא המשיך עם המתלוננת כי אוהב אותה ואת משפחתו, וכך- הביא עמה עוד ילדה כי רצה שימשיכו יחד. הוא פנה למשפחת המתלוננת, לחברותיה ולידידים כדי שיעזרו להם לשקם את המשפחה, אפילו אחרי הגירושין.

הוא פרוד מהמתלוננת כבר 4 שנים, אבל בקשר עם הילדים כל הזמן.

עד היום לא נמצא בזוגיות עם אישה אחרת ולא התחתן בשנית, כי אולי יחזרו לחיות ביחד בעתיד.

בעקבות התיק הוא לא יכול להתקדם, לא יכול לעבוד, שולח קורות חיים - ואפילו לא מתקשרים אליו בחזרה.

הוא סיים לעבוד בחברת פלאפון בשנת 2011 ומאז שלוש שנים הוא לא עובד. עדיין רוצה להיות שוטר אבל לא נותנים לו.

רוצה להתחיל באפריל ללמוד להיות אח מוסמך וסיעוד. כיום מטפל באמו הסיעודית המרותקת למיטה. רק הוא יכול לטפל בהוריו והוא גר עמם כיום.

בבוקר באה בחורה מהביטוח הלאומי ועוזרת לאמו ואחר כך הוא עושה הכול לבד.

הוא משלם מזונות ודיור למתלוננת.

הוא לא עשה את המיוחס לו בכתב האישום, בחיים לא נגע בבן אדם.

היום יש לו חובות בגלל שהוא לא עובד, וזה מצטבר, רוצה לפתוח דף חדש ולצאת לעבודה.

מצטער שהוא והמתלוננת הגיעו למצב הזה, סבל עד עכשיו וקשה לו, אוהב את המתלוננת.

4. הכרעה

בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים מן המעלה הראשונה, שעניינם שמירה על חיי אדם ועל שלמות גופו, כמו גם שמירה על שלמות התא המשפחתי, והגנה על ביטחוננו האישי של הפרט, כל זאת לצד הגנה על הרכוש והקניין.

פגיעתו של הנאשם בערכים אלה הינה בינונית, מקום בו פגע במתלוננת בצורה קשה וללא רחם בשני אירועים שונים, ואף השליך לעברה חפצים אשר אך בנס לא פגעו בה, וגרמו לנזק חמור אף יותר (סעיף 40ט(א)(3) ו- (4) לחוק).

בית משפט זה עמד זה מכבר על חשיבותם הרבה של ערכים מוגנים אלה, בנסיבות דומות, וקבע כדלקמן-

"עסקינן בפגיעה בערך העליון של קדושת המשפחה וביטחונם האישי והפיסי של בני המשפחה בביתם-מבצרם. הלכה ידועה היא, כי עבירות האלימות ככלל -

וכנגד בנות זוג בפרט - הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי-המשפט מצווים להילחם בה באמצעות מענה עונשי הולם. המדובר בפגיעה משמעותית בערך המוגן, כאשר מדובר באלימות חוזרת כלפי בנו של הנאשם על-ידי הורה אשר אמור לשמור על שלומו הגופני והנפשי ותקיפה מתמשכת כלפי אשתו. (ת"פ 13-06-38580 מדינת ישראל נ' ב', לא פורסם, מיום 1.10.13)

בענייננו הורשע הנאשם כאמור בשני אירועים נפרדים, אם כי סמוכים זה לזה, ועל כן יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהם בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק.

בחינת מתחם הענישה לפי מדניות הענישה הנוהגת מעלה כי בנסיבות דומות השיתו בתי המשפט עונשי מאסר כדלקמן:

רע"פ 6821/08 פואד מסרי נ' מדינת ישראל (מיום 18.8.08)- נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בתקיפה הגורמת חבלה ממש של אשתו, לאחר שדחפה בחוזקה, תפס את ראשה והטיחו בקיר, סחבה בשערותיה והכה אותה באגרופים ובבעיטות ברגליים ובבטן ובשאר חלקי גופה עד אשר התעלפה. כתוצאה נזקקה המתלוננת לטיפול רפואי בגין כאבים חזקים שנגרמו בבטנה.

הושתו עליו 8 חודשי מאסר בפועל לצד מע"ת.

עפ"ג (מרכז) 17008-12-09 עמי פרחי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, מיום 2.2.10)-נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות איומים, תקיפה, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה, היזק לרכוש במזיד והפרת הוראה חוקית שביצע כלפי בת זוגו, לאחר שאיים על בת זוגו, בעט בה, ולאחר שנפלה משך בשערותיה, וכן שבר את מכשיר הטלפון הסלולארי שלה, והפר צו שיפוטי כשהתקשר אליה.

הושת עליו עונש מאסר בן 10 חודשים (במצטבר ל-15 חודשי מאסר שמרצה בתיק אחר), לצד מע"ת.

ע"פ (חי') 46576-04-13 ע' ז' נ' מדינת ישראל (מיום 7.8.13)- נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש במזיד, ואיומים לאחר שאיים על אשתו, אחז בה בחזקה, הטיח את ראשה בקיר מספר פעמים וגרם לה לשריטות בבית החזה, נפיחות ורגישות בקרקפת ובראש. בנוסף, אחז במאוורר שהיה בדירת בני הזוג, השליכו ארצה ושבר אותו.

הושתו עליו 18 חודשי מאסר בפועל לצד מע"ת.

ת"פ 14801-08-10 מדינת ישראל נגד יורי גלדישב (מיום 16.3.11)-הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, כשתקף את אשתו בכך שהכה על אפה באמצעות ספר עבה.

הושתו עליו 6 חודשי מאסר בפועל (וכן הופעל מע"ת בר הפעלה בן 10 חודשים כך שסה"כ ירצה 14

חודשי מאסר) לצד מע"ת, ופיצוי ע"ס 3,000 ₪.

בת"פ 38580-06-13 מדינת ישראל נגד ב' (לא פורסם, מיום 1.10.13)-הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש במזיד, ניסיון תקיפה של בת זוג, תקיפת בת זוג ותקיפת סתם לאחר שזרק מאפרה לעבר המתלוננת, שלא פגעה בה, הכה את בנו בידו בעט. וגרם לו לחתכים באצבעו, דחפו, נשך אותו בידו, והכה בצווארו המשיך להכותו לאחר שנפל על הרצפה ואף הפיל את המתלוננת על הרצפה. באירוע נוסף תקף את בנו בידי.

הושטו עליו 8 חודשי מאסר בפועל, לצד מע"ת.

לאור האמור, הרי שמתחם הענישה בגין העבירות בהן הורשע הנאשם באישום הראשון נע בין 12 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה בגין אירוע האישום השני נע בין עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר.

נסיבות ביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40ט(א) לחוק מעלות כי מדובר בשני אישומים, הסמוכים זה לזה, במהלכם נהג הנאשם באשתו המתלוננת באלימות פיזית, החזיק את צווארה עם ידיו וניער אותה בחוזקה, הכה בגבה, הפילה לארץ ותפס בשערותיה וחיבט ראשה ברצפה, נשכה בפניה, הכה בה באגרופים, ניסה לזרוק לעברה קופסא מגבס שהתנפצה על הקיר, ואך בנס לא פגעה בה, ואף סטר על פניה.

מעשיו של הנאשם מצויים ברף הבינוני של המתחם, מקום בו חרף העובדה כי הוא האמון על רווחתה של המתלוננת, נהג בה הנאשם באכזריות, בשני אירועים שונים, הותיר אותה כשהיא מצולקת בגופה ונפשה, תוך שהוא מועל באמון שנתנה בו ומערער את ביטחונה האישי בין קירות ביתה- מבצרה.

אין מקום להתנהגות אלימה זו, שהפכה למכת מדינה המתרחשת תדיר במחוזותינו ואין מקום לנהוג בה בסלחנות, לא כל שכן- כשזו מתרחשת במסגרת התא המשפחתי, ומספר פעמים.

גם בבחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, בהתאם לסעיף 40יא לחוק אין כדי להקל עם הנאשם, מקום בו לא נטל אחריות על מעשיו, לא הפנים את חומרתם, וביכר לנהל הליך הוכחות עד תום.

עם זאת אין להתעלם מכך כי מדובר בחלוף זמן ניכר מעת ביצוע העבירות, בשנת 2007 ועד לעת הזאת, חלוף זמן של למעלה מ-7 שנים(!), כאשר התמשכות זו רובצת לפתחם של שני הצדדים גם יחד- בין אם מדובר בעדי התביעה ובין אם בדחיות מצד ב"כ הנאשם, אם כי מחדלו של הנאשם וב"כ משמעותיים יותר.

בעניינו של הנאשם יש לשקול לקולא את העובדה כי הינו אב לשני ילדים בני 5 ו-7, נעדר עבר פלילי, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי עד לאירועי כתב האישום (סעיף 40יא(11) לחוק).

ממסמכים שהגיש עולה כי למד תואר הנדסאי תעשייה וניהול והנהלת חשבונות, וכן צירף המלצות ותעודות הערכה על פועלו במקומות שונים בהם עבד.

כיום הנאשם אינו עובד, חי מקצבת הכנסה מביטוח לאומי, ומתגורר אצל הוריו החולים והקשישים, מטפל בהם ודואג לענייניהם.

עוד עולה כי הוריו של הנאשם הינם קשישים וחולים, ואמו מוכרת ע"י ביטוח לאומי כסיעודית.

הנאשם עצמו מוכר לאגף הרווחה בעיריית ***** כמי שעבר משבר כלכלי קשה בעקבות גירושיו בשנת 2011, ובעבר אף קיבל שיחות פסיכוסוציאליות בלשכת הרווחה, לצורך התארגנותו מחדש.

בשנים האחרונות אף החמיר מצבו הכלכלי של הנאשם, מקום בו אינו מצליח להשתלב בשוק העבודה, וחובותיו הולכים ונערמים, בעוד עליו להמשיך ולשלם מזונות ומדור למתלוננת וילדיו.

לאור האמור, ובבחינת מכלול השיקולים בעניינו של הנאשם, החלטתי כי בנסיבות אלא אין למצות עמו את הדין, וכי יש להטיל עליו עונש ברף הנמוך של מתחם הענישה, באופן שיקיים את עקרון ההלימה שבחוק.

5. לפיכך- הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר שיומר וירוצה בעבודות שירות - כמפורט בחו"ד הממונה.

על הנאשם להתייצב ביום **11.11.14 בשעה 8:00** במשרדי הממונה על עבודות שירות ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות ברמלה.

להבטחת התייצבותו של הנאשם לביצוע עבודות השירות והשלמתן תיחתם ערבות עצמית על סך 10,000 ₪ וערבות צד ג' טובה על סך 20,000 ₪.

ניתנת אורכה לחתימה על ערבות צד ג' עד ליום 28.10.14 שעה 10:00.

כן יוצא צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד הנאשם.

ב. מאסר על תנאי בן 12 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור על עבירות אלימות.

ג. קנס בסך 4,000 ₪, שישולם עד ליום **1.2.15**, או 60 ימי מאסר תמורתו.

6. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ג' חשוון תשע"ה 27 באוקטובר 2014, במעמד הצדדים.